

تفسیر "هو الله"

حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

تفسیر هو الله - اثر حضرت عبدالبهاء - مائده آسمانی، جلد ۹، صفحه ۲۴

تفسیر "هو الله" قوله الاحلی:

"در جواب سائلی که سؤال کرده چرا در اول الواح کلمه هو الله نوشته میشود میفرمایند".

".... این مصطلح اهل شرق از اسلام است مقصد آنان آنکه در هر امری باید ابتداء با اسم خدا نمود اما در الواح الهیه مقصود اینست که حقیقت ذات احدیت مقدس از ادراک و منزّه از تعبیر است و مبرا از تصوّر زیرا آنچه در تصوّر آید محاط انسانست و انسان محیط و البتّه محیط اعظم از محاط است پس معلوم شد آنکه در تصوّر میآید خالق است نه حقّ زیرا حقیقت الوهیت مجرد از اوهام انسان است الآن جمیع خلق عبده اوهامند زیرا یک خدائی در عالم تصوّر آرند و او را عبادت کنند در وقت نماز اگر سؤال از نفسی کنی که پرستش که مینمائی؟ میگوید خدا کدام خدا؟ خدائی که در تصوّر من است و حال آنکه آنچه در تصوّر اوست خدا نیست پس جمیع ناس عبده اوهام و افکارند پس از برای انسان راهی و مفرّی جز مظاهر مقدسه نیست زیرا چنانکه گفتیم حقیقت الوهیت منزّه است مقدس است بتصوّر نمیآید آنچه تصوّر آید آن مظاهر مقدس الهیست دیگر انسان محل توجه دیگر ندارد اگر از او تجاوز کند اوهام گردد پس مراد از کلمه هو الله اینست که آن حضرت مشهود جمال موعود شمس حقیقت است و مظهر اسرار الوهیت و ربوبیت و مهبط اسرار رحمانیت و منشأ آثار فردانیت و من ابتداء بنام مبارک او نمودم". (عبدالبهاء عباس)

ORIGINAL